

Nr 62.

Ankom till riksdagens kausli den 8 juni 1944 kl. 1 em.

*Utlåtande i anledning av fullmäktiges i riksbanken framställning
i fråga tillgodoräkning i pensionshänseende för förval-
taren vid riksbankens pappersbruk C. A. Wallentin.*

I skrivelse till bankoutskottet den 1 juni 1944 hava fullmäktige i riksbanken hemställt, att utskottet måtte föreslå riksdagen besluta, att förvaltaren vid riksbankens pappersbruk Carl Anton Wallentin skall vid bestämmande av förordnandepension anses hava oavbrutet innehafit sin nuvarande tjänst sedan den 1 oktober 1931.

Till stöd för framställningen har anförts följande:

Förvaltaren vid riksbankens pappersbruk Carl Anton Wallentin lämnar sin anställning vid bruket den 1 juli 1944. Fråga har med anledning därav uppkommit angående den pension, som bör tillkomma honom.

Wallentin, som är född den 3 oktober 1876, anställdes som verkmästare vid bruket den 1 september 1918. Den 1 oktober 1931 blev han av fullmäktige förordnad att från och med samma dag tillsvidare vara förvaltare vid bruket, därvid han erhöll de enligt då gällande avlöningsstat för bruket utgående avlöningsförmånerna. (Jfr BU:s utlåtande 1935 nr 65, s. 56.) Varken verkmästaretjänsten eller förvaltarejtjänsten var då förenad med pensionsrätt.

Jämlikt beslut av 1935 års riksdag tillkom ett nytt tjänstepensionsreglemente för riksdagens verk, vilket trädde i kraft den 1 juli samma år. I syfte att i samband därmed reglera pensionsförhållandena för Wallentin ändrades förvaltarejtjänsten, på hemställan av fullmäktige, från och med den 1 juli 1935 till tjänst tillsatt på förordnande på viss tid, därvid lönen (arvodet) fastställdes till 12 000 kronor för år (jämt dyrtidstillägg). För att Wallentin icke skulle få minskade avlöningsförmåner tillerkändes han ett personligt lönetillägg å 2 000 kronor för år. I det av 1939 års riksdag antagna avlöningsreglementet för riksdagens verk hänfördes därefter förvaltarejtjänsten till lönegraden RC 1 (grundlön 13 000 kronor), därvid Wallentin bibehölls vid sitt tilläggsarvode å 2 000 kronor per år.

Enligt 22 § i 1942 års tjänstepensionsreglemente för riksdagens verk äger ordinarie tjänsteman, som tillsatts medelst förordnande på viss tid och som uppnått 55 års ålder, att vid avgången från befattningen komma i åtnjutande av hel tjänstepension (förordnandepension), därest tjänsten av honom innehafits minst 12 år i oavbruten följd. Denna bestämmelse synes innebära, att endast den tid, som Wallentin innehafit förvaltarejtjänsten enligt förordnande på viss tid, d. v. s. från och med den 1 juli 1935, utan vidare får tillgodoräknas för bestämmande av hans tjänstepension. Någon övergångsbestämmelse, som medger honom rätt att räkna den tidigare förordnandetiden, har nämligen icke kommit att inflyta vare sig i 1935 eller 1942 års tjänstepensionsreglemente för riksdagens verk. Det måste emeller-

tid anses rimligt, att även den tidigare förordnandetiden får helt tillgodoräknas, ehuru Wallentin då icke innehade pensionsrätt. Vid bifall härtill erhåller Wallentin hel förordnandepension med ett grundbelopp av 7 800 kronor; skulle ifrågavarande tid icke till någon del få tagas i beräkning, skulle pensionens grundbelopp komma att uppgå till 7 224 kronor.

Som det synes ligga utom ramen för fullmäktiges (och delegerades för riksdagens verk) befogenhet att vid bestämmande av pension åt Wallentin jämställa förordnandetiden före den 1 juli 1935 med tiden därefter, vilja fullmäktige underställa frågan riksdagens prövning.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot bankofullmäktiges förslag, att förvaltaren vid riksbankens pappersbruk Carl Anton Wallentin må för erhållande av hel tjänstepension tillgodoräknas tiden 1 oktober 1931—30 juni 1935. Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen, i anledning av fullmäktiges i riksbanken förevarande framställning, må medgiva, att förvaltaren vid riksbankens pappersbruk Carl Anton Wallentin skall vid bestämmande av förordnandepension anses hava oavbrutet innehåft sin nuvarande tjänst sedan den 1 oktober 1931.

Stockholm den 8 juni 1944.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit
från första kammaren: herrar Åkerberg, Sundvik, Friggeråker, Leander,
Johansson i Fårekulla, Löfgren och Sundelin;

från andra kammaren: herrar Paulsen, Andersson i Munkaljungby, Barnekow,
Sundberg, Nilsson i Landskrona, Persson i Norrby, Svensson i Alingsås och Dickson.